

§. 39. Черкова-та ся гони отъ Констанція.

Арії ся изгуби, нъ ученіе-то му за злѣ честь не можя да ся затрие ами си останѣ и заради мнозина и отъ клерици-ты, и отъ міряны-ты, въ царуваніе-то на Констанція, Константиновъ-тъ сынъ, и на прѣстѣпника Іуліана, и Валенція.

Констанцій пьрвъ бѣше православенъ, и исповѣдаше Сына Божія едносѣнна Отцу, нъ отъ плиткоуміе-то си скоро ся отрѣче отъ исповѣданіе-то си, зашто-то не само жена-та му, наговорена отъ Арианскы-ты Епископы, го придумваше, ами и сами Ариане-ти лесно сполучихѣ да го измамать съ слѣдующъ-тѣ заради това нарочно измысленѣ стратегимѣ. Войска-та му побѣждавахѣ вече Магненція, кой-то бѣше възстанѣлъ срѣщу коронѣ-тѣ му, кога-то Валенцій, единъ отъ Арианскы-ты Епископы тайно ся бѣше научилъ отъ приятели-ты си затова, и става да иде, да му извѣсти тѣзи побѣдѣ, думащецъ: «Ангелъ ми донесе, царю, радостнѣ-тѣ тѣзи вѣсть.» Тѣй излѣганъ Констанцій станѣлъ послѣдователь на ученіе-то имъ, и веднага заповѣдалъ да паднѣтъ отъ чинове-ты си сичкы, кои-то го гоняхѣ, още да гы подигравать и публично, че ако ся не оставять пакъ, да гы заточвать. Пьрва жьртва на това негово гоненіе бѣше Цариградскый Епиткопъ Павелъ, кого-то заточихѣ въ Арменіѣ у Кукусъ (350 г.), дѣто като го държахѣ 7 дена гладенъ, одушихѣ го Ариане-ти съ омофора му въ олтаря, кога-то служяше Св. Литургіѣ (6. Ноемврій).

Послѣ еретици-ти, покровителствуваніе вече отъ Императора, нѣсамо отдѣляхѣ православны-ты Епископы отъ паства-та имъ, ами не оставяхѣ на мира и самы-ты міряны: сквърняхѣ имъ храмове-ты, нападахѣ имъ на постници-ты изъ пустыни-ты, събаряхѣ имъ хыжи-ты, и гы карахѣ да бѣгать и да ся рѣжътъ на далѣко отъ тѣхъ; а мнозина, кои-то не искахѣ да имъ станѣтъ послѣдователи, не давахѣ като умрѣтъ, и да гы погребѣтъ. Въ врѣмя на това гоненіе, за изболеченіе на заблудены-ты, и подкрѣпленіе на православны-ты ся появило на небе-то въ Іерусалимъ (Маія 7) крѣстно-то знамя, кое-то ся протакало отъ Голготѣ чякъ до Елеонскѣ-тѣ горѣ. Тамошный Епископъ, Св. Кирилъ писалъ на Констанція, че много врѣмя го глѣдали и было свѣтеніе-то му по-ясно и отъ зари-ты на слънце-то; още — че стари, млади, мѣжіе и жены, Христиане и язычници едногласно прославили чюдотворца Бога. Нъ Констанцій пакъ не щялъ да отдаде прилично-то почитаніе единокорному Сыну Божию, ами все продѣлывалъ, чякъ до умира-